

267
peccatorū quā offendit in percussione pectoris. in qua reddebat seipm culpa-
bilem et ostendebat dolorem. Huiusmodi autem contritio necessaria est ad iu-
stificatōnem impij. Quia sicut in generatōibz naturalibz vna forma expel-
lit et alia introducitur. ppter qd generatio vnius ē corruptio alterius. oportet
esse dispositōnes ad vtrūqz. Ista iustificatōne impij qua gratia confertur
et culpa expellit oportet esse dispositōnem voluntatis sicut ppter actū ad vtrū-
qz. Et iteō sicut p motum. li. arbi. in deū disponit ille qui iustificat ad gratiā
obtinendā ita p motū li. ar. in peccatū qui est pccato. oportet qd ad culpe ex-
pulsionē disponat. et itō oportet qd in iustificatōe qua innocēs iustificat oportet
esse dispositōnē solū ad gratiā inducendā sed in iustificatōe qua iustificat im-
pius oportet esse duplicem dispositōnem. vnā ad inducendā grām scz motum
li. ar. in deū. Alterā ad expellendū culpā scz motū. li. ar. in peccatū. qui ē ipa
contritio. Ad rōnes in oppositū. Ad pma rōnem negando pccatū. Et rāō
est. qz feruor dilectōnis de necessitate punitū habet odiū pccatū. et iteō fer-
uor dilectōnis ad dimissionē culpe non operat sine peccati detestatiōe que di-
recte dimissioni culpe respondet. Ad secundam respondet etiā negando cō-
sequentiā. Et rō est. qz in peccato pversio non facit culpā sine auersione. Et
ita oportet duo esse in iustificatōne. Ad terciā respondet negando pccatū. Et
rō est sicut dominū. Honāuenturā. tū qz recessus a deo ē inordinat⁹ et regress⁹
ordinatus. tum qz plura exiguunt ad bonum q̄ ad malum

Dominica xii. est euangeliū. Sciens iesus de finib⁹ tyri et
adar. vij. Circa qd pnt disputari sequētes qōnes. Primo. Utz puenienter
xps circa hūc surdum et mutū. et q̄ i euāgelio. miraculū fecit. Secdo. Utrū illi
boies faciētes ptra pceptū xpi publicando miraculum peccauerunt

Primam questionem sic predictur. Et videtur qd
non puenienter xps circa hunc mutū et surdum miraculum sic opa-
tus. Primo sic. Christus faciebat miracula virtute diuina. cum pro-
prium ē subito operari et perfecte et absqz admūculo cuiuscunqz. et xps nō subito
curauit istum. Quicqz enim in euāgelio. qd apprehendit eum de turba seorsum et
misit digitos suos in aures ei⁹ et expues tetigit linguā ei⁹. et suspiciens in celū
igemiscēs. et ait. effata. qd ē apire. et statū apte sunt aures ei⁹. q̄ rē. Secdo sic
Dei nō ē ozare nec respicē i celū igemiscēdo. cum q̄ h̄ fiebat virtute diuinitatis
nō puenienter vidē opat⁹ illud. Tercio. Ad miracula xpi facta sunt ad pfirmatō-
nē doctriē ipius. et testimonij diuinitatis ei⁹. et null⁹ dicit impedire finē sui opis.
q̄ vidē qd inōuenienter xpc pcepit illis hoibz q̄ pnt auerāt surdū et mutū ad sa-
nandū qd nemiū dicerēt. In oppositū ē euāgelij in q̄ dicit. qd bñ oia fecit et sur-
dos fecit audire et mutos loq̄. Rūdeō dicendū. qd xpc puenientissime opatus
ē miraculū circa hūc surdū et mutū. Ista p̄lo sic reclarat. Ea q̄ sunt ad fines
debent esse sibi proporcionata. xpc autē ad h̄ uenit in mundū et docebat ut ho-
mines saluos faceret. sicut illud Job. iij. Nō enim misit deus filij suū in mundū
ut iudicet mundū. et ut saluet mōs p ipm. et itō pueniēs sunt qd xps pccatū
hoies miraculose curādo ostēderet se esse vniuersalē et spūales oim saluatore.